

Je množné i dnes být tím blahoslaveným, o kterém mluví evangelní úryvek, tedy být svatý? Jak vypadá „svatý“ dnešních dnů?

Každý člověk žije a jedná v duchu a prostředí své doby. V tom byli dětmi své doby i všichni světcí. My dnes samozřejmě nemůžeme žít nebo se oblékat v duchu středověku nebo jiné minulé doby. Ale jejich hrdinské ctnosti, jejich víru, naději a lásku žít můžeme a máme – v dnešním světě a dnešním způsobem.

Svatí mezi námi jsou tedy lidé, kteří následují Krista v duchu a prostředí dnešní doby. Svati mezi námi nejsou nápadní extrémním oblečením, účesem, vyzývavým chováním, vyhlásováním zbožných průpovědek a odříkáváním citátů z Bible. Tak se chovají spíše nemocní, než svatí lidé.

Svatí mezi námi, jsou-li nápadní, pak vlídností k druhým, svědomitostí v práci. Tím, že je na ně spolehnutí. Nemluví ani tak příliš s lidmi o Bohu – ale tím více s Bohem o lidech, mezi nimiž žijí. Znají svou víru z osobního přesvědčení. Vědí, proč věří v Boha a umějí odpovědět na běžné námitky proti víře.

Dnešní svatý je klid'as, který běžné denní mrzutosti řeší spíše žertem a s humorem než s rozčilováním. Ví, že nad všemi událostmi světa je Bůh, který i zlé umí obrátit v dobré těm, kteří v něj důvěřují. Svatý mezi námi nekritizuje lidi kole sebe, neodsuzuje, ale snaží se je pochopit a pomoci jim. Když mluví, tak mluví o něčem – neplácá o ničem, jen aby se klábosilo. Ví, že povídavost je známkou slaboduchosti. Nikdy neslibuje něco, o čem ví, že by to nemohl splnit. Před druhými se nevytahuje a snaží se mluvit co nejméně o sobě. Na druhé nežárí. Nevšímá si toho, co o něm říkají druzí za jeho zády. Když mu někdo vytkne chybu, přemýšlí, jak ji napravit, má-li ji opravdu – nebo co dělat, aby nepůsobil špatným dojmem, když tu chybu nemá. Nikdy se nehádá, i když ví, že pravdu má on. Řekne své mínění – a to stačí. Nikomu své mínění nevnučuje. Působí na druhé svým příkladem, svou osobností. Denně setřásá vše staré. Snaží se denně vytvořit ze sebe lepší typ člověka, lepší podobu křesťana.

Poslední poznávací známkou světců mezi námi je, že všechny tyto krásné zásady sice přijali za zásady svého každodenního života, ale ještě se jim nedaří zachovávat je vždy a denně. Ještě klopýtají, ještě stále chybují. Ale z klopýtnutí si nic nedělají, vědí totiž, že svatost spočívá v neustálém začínání. Vědí, že i ti největší světcí jsou omilostnění hříšníci – tedy lidé jako my.

A tato poslední poznávací známka všech světců dnešní doby otvírá dveře k cestě za svatostí i každému z nás.

Svatí tedy nejsou svatí proto, že by nikdy neklesli. Jsou svatí pro to, že po každém pádu vždy znovu povstali k novému úsilí....